

De Regentschapsraad van Pekalongan

stelt vast de volgende verordening:

VERORDENING op het oprichten en houden van pasars door fysieke en rechtspersonen in het Regentschap Pekalongan.

Artikel 1.

Het is verboden zonder schriftelijke vergunning van het College van Gecommitteerden pasars op te richten of te houden.

Artikel 2.

1. Onder pasar wordt in deze verordening ook verstaan de in particuliere huizen of winkels aan andere personen dan den bewoner of diens huisgenooten gegeven gelegenheid tot verkoop van waren in het openbaar, overschillig of die gelegenheid in de huizen of op de erven wordt gegeven.

2. Het te koop aanbieden of uitstellen van koopwaren op de openbare, voor voer- en rijtuigen berijdbare wegen wordt mede aangemerkt als het houden van een pasar in den zin van deze verordening.

3. Het in lid 1 en 2 van dit artikel bepaalde is slechts van toepassing binnen een kring van 1 paal (1 paal = $1\frac{1}{2}$ km) van een aldaar aanwezige Regentschapspasar.

Artikel 3.

1. Tot het verkrijgen van eene vergunning bedoeld in artikel 1 wordt aan den Regent van Pekalongan een gezegeld verzoekschrift ingediend met aangifte van de plaats waar, de soort der artikelen waarvoor en de voorwaarden waaronder de pasar gehouden zal worden.

2. Bij dit verzoekschrift worden overgelegd een kaart, waaruit de ligging van den pasar blijkt en teekeningen van de loodsen en verdere bouwwerken, waaruit de pasar bestaan zal, eventueel bestaat.

Artikel 4.

1. Aanvragen om vergunning voor het houden van een openbaren pasar worden door den Regent ter openbare kennis gebracht.

2. Bezwaren tegen het verleenen van de gevraagde vergunning behooren binnen één maand na den datum der openbare bekendmaking der aanvraag bij den Regent schriftelijk te worden ingediend, die den aanvrager der vergunning daarvan schriftelijk kennis geeft.

3. De aanvrager is gehouden daarop binnen één maand van antwoord te dienen.

Artikel 5.

1. De beslissing over het al dan niet verleenen der gevraagde vergunning geschiedt door het College van Gecommitteerden.

2. Indien de vergunning door het College van Gecommitteerden wordt geweigerd, staat van de desbetreffende beslissing binnen een maand beroep open op den Regentschapsraad.

3. De weigering kan alleen om redenen van openbare orde of algemeen belang geschieden en behoort vergezeld te gaan van eene verklaring op welke gronden de vergunning geweigerd wordt.

Artikel 6.

1. Eene vergunning wordt steeds tot wederopzeggens verleend.

2. Het opzeggen eener vergunning moet minstens zes maanden van te voren schriftelijk geschieden door het College van Gecommitteerden onder opgave van redenen.

3. Het niet nakomen der vergunningsbepalingen heeft het opzeggen der vergunning tot oprichten of houden van een pasar ten gevolge.

Artikel 7.

De vergunning is persoonlijk en kan slechts met toestemming van het College van Gecommitteerden schriftelijk op anderen overgedragen worden.

Artikel 8.

Het College van Gecommitteerden stelt voor elke vergunning de voorwaarden vast, waarop zij verleend wordt.

Artikel 9.

1. Komt een(e) vergunninghoud(st)er te overlijden, houdt eene rechtspersoon op als zoodanig te bestaan, dan zijn de erfgenamen of rechtverkrijgenden bevoegd binnen drie maanden iemand aan te wijzen, op wien zij de vergunning wenschen over te dragen.

2. Wordt binnen den gestelden termijn verzuimd een dusdanige opgaf in te dienen, dan is de vergunning zonder meer vervallen.

3. De toestemming of weigering tot overdracht geschiedt schriftelijk door het College van Gecommitteerden.

4. Eene weigering tot overdracht eener vergunning behoort vergezeld te gaan van de redenen, die tot dat besluit geleid hebben.

Artikel 10.

De houd(st)er van eene vergunning is, onverminderd de speciale bepalingen, waaronder de vergunning verleend wordt, verplicht voor het dagelijksch schoonhouden van den pasar en de verwijdering van vuil en afval, alsmede voor eene goede afwatering zorg te dragen, een en ander volgens aanwijzingen van den Regent of een met het toezicht op de pasars te belasten persoon.

Artikel 11.

Wanneer door iemand, die daartoe geen vergunning heeft, een pasar gehouden wordt, heeft het College van Gecommitteerden het recht den pasar voor het publiek te sluiten.

Artikel 12.

Indien als vergunninghoud(st)er optreedt een rechtspersoon, worden in deze verordening voor den vergunninghouder gestelde verplichtingen geacht gericht te zijn tegen de bestuurders (en commissarissen) van die rechtspersoon.

Artikel 13.

Behalve aan de ambtenaren en beambten der politie is de houd(st)er van eene vergunning verplicht te allen tijde toegang te verleen tot zijn of haar pasar aan :

a. de leden van den Regentschapsraad ;

- b. alle ambtenaren en beambten, die door den Regentschapsraad of het College van Gecommitteerden met het toezicht op de naleving der vergunningsbepalingen zijn belast.

Artikel 14.

Overtreding of niet-nakoming van het bepaalde bij de artikelen 1 en 10 dezer verordening wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste 8 (acht) dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Artikel 15.

Deze verordening is niet toepasselijk op het oprichten en houden van pasars door Inlandsche gemeenten.

Artikel 16.

1. Deze verordening treedt in werking op den dag na dien der dagteekening van het Provinciaal Blad, waarin de afkondiging heeft plaats gehad.

2. Op den dag van inwerkingtreding van deze verordening vervalt de „Verordening op het oprichten en houden van pasars door fysieke- en rechtspersonen in het Gewest Pekalongan buiten de gemeenten Pekalongan en Tegal” dd. 26 Februari / 26 April 1917, Javasche Courant van 22 Juni 1917 No. 50, laatstelijk gewijzigd bij verordening dd. 27 Maart 1925, Javasche Courant van 15 Mei 1925 No. 39.

PEKALONGAN, 9 MEI 1933.

De Regent van Pekalongan,
SOERIO.

Bovenstaande verordening is goedgekeurd door het College van Gedeputeerden van den Provincialen Raad van Midden-Java bij besluit van 5 Juli 1933 No. J 107/1/24.

GERRITSEN.

Afgekondigd in het Provinciaal Blad dd. 22 Juli 1933 (Bijvoegsel serie C No. 10).